

**ปัญหาและความคาดหวังด้านการอ่านภาษาญี่ปุ่น
ของนักศึกษาวิชาเอก สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง**

นิตา ลามศรีสวัสดิ์

1. ที่มาของการวิจัย

จากประสบการณ์ด้านการจัดการเรียนการสอนภาษาญี่ปุ่นให้แก่ผู้เรียนชาวไทย โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้เรียนในระดับอุดมศึกษา ผู้วิจัยพบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่มีปัญหาด้านการอ่านไม่น้อย เช่น อ่านช้า อ่านผิด อ่านแบ่งวรรคตอน ไม่ถูกต้อง อ่านจับใจความไม่ถูก เป็นต้น ซึ่งปัญหาเหล่านี้มีผลต่อการสื่อสารอย่างยิ่ง ผู้วิจัยได้มีโอกาสสอบถามผู้เรียนบางคนว่า วิชาการอ่านยากมากไหม? ผู้เรียนมักจะตอบว่า ยาก อ่านและค้นหาความหมายของคำศัพท์แล้วก็แปลเนื้อหาไม่ค่อยได้บ้าง ไม่เข้าใจเนื้อหาบ้าง เป็นต้น อะไรคือปัญหาสำคัญที่ทำให้ผู้เรียนส่วนใหญ่ไม่ค่อยถนัดด้านการอ่าน ผู้วิจัยจึงทำการวิจัยปัญหาและความคาดหวังของผู้เรียนในระดับอุดมศึกษาเพื่อทราบปัญหาที่แท้จริงและหาแนวทางแก้ไขปัญหา เพื่อพัฒนาการเรียนการสอนรวมถึงสื่อการสอนด้านการอ่านให้มีประสิทธิภาพต่อไปในอนาคต

2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

- 1 เพื่อทราบถึงปัญหาและความคาดหวังของนักศึกษาวิชาเอกภาษาญี่ปุ่นด้านการอ่าน
- 2 เพื่อหาแนวทางแก้ไขปัญหา และตอบสนองความคาดหวังของผู้เรียน

3. ขอบเขตของการวิจัย

ขอบเขตของปัญหาที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ปัญหาและความคาดหวังด้านการอ่านภาษาญี่ปุ่น เท่านั้น

4. การวิจัยและระยะเวลา

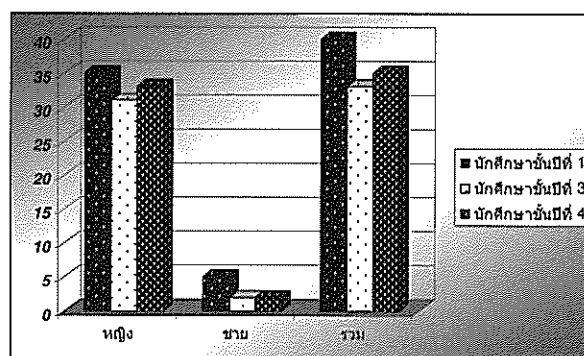
4.1 กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการทำวิจัยครั้งนี้ คือ นักศึกษาวิชาเอกภาษาญี่ปุ่น ชั้นปีที่ 1, ปีที่ 3 และปีที่ 4 ของสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบังเท่านั้น มีจำนวนนักศึกษาที่ตอบแบบสอบถามทั้งสิ้น 108 คน ดังตารางที่ 1 ต่อไปนี้

ตารางที่ 1 ตารางแสดงกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการทำวิจัย

นักศึกษา	เพศ		รวม (คน)
	หญิง (คน)	ชาย (คน)	
ชั้นปีที่ 1	35	5	40
ชั้นปีที่ 3	31	2	33
ชั้นปีที่ 4	33	2	35

กราฟที่ 1 กราฟแท่งแสดงกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการทำวิจัย



หมายเหตุ : นักศึกษาในหลักสูตรเดิม เริ่มเรียนวิชาการอ่านภาษาญี่ปุ่น ในชั้นปีที่ 3 ส่วนนักศึกษาในหลักสูตรใหม่ เริ่มเรียนวิชาการอ่านภาษาญี่ปุ่นในชั้นปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 2 ซึ่งหลักสูตรใหม่ได้เริ่มเปิดทำการสอนปีการศึกษา 2550 นี้เอง จึงยังไม่มีข้อมูลจากนักศึกษาชั้นปีที่ 2 ในขณะนี้

4.2 ระยะเวลาในการวิจัย

4 เดือน ตั้งแต่เดือน พฤศจิกายน พ.ศ. 2550 ถึง เดือน กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2551

5. วิธีการวิจัย

- 1 สร้างแบบสอบถามเกี่ยวกับวิชาการอ่านที่มีในหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต(ภาษาญี่ปุ่น) ของคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
- 2 ให้นักศึกษาวิชาเอก ชั้นปีที่ 1, ปีที่ 3 และปีที่ 4 ตอบแบบสอบถามของผู้วิจัย
- 3 รวบรวมแบบสอบถาม จากนั้นดำเนินการวิเคราะห์และสรุปผล

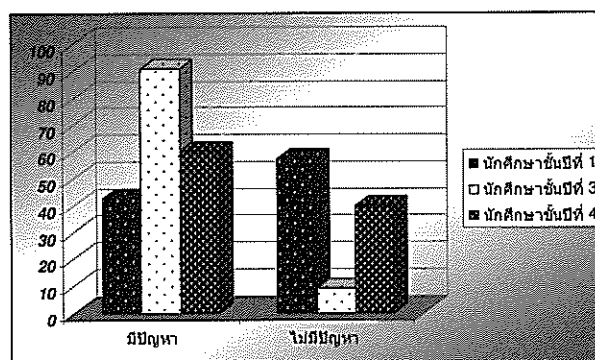
6. ผลการวิจัย

จากผลการวิเคราะห์พบว่า นักศึกษาปีที่ 1 ที่มีปัญหาด้านการอ่าน มีจำนวนน้อยกว่านักศึกษาที่ไม่มีปัญหาด้านการอ่าน อาจเนื่องมาจากเนื้อหาการเรียนการสอนในระดับต้นๆ ยังไม่ยากเกินไป ในขณะที่นักศึกษาชั้นปีที่ 3 และนักศึกษาชั้นปีที่ 4 ที่มีปัญหาด้านการอ่าน มีจำนวนมากกว่านักศึกษาที่ไม่มีปัญหาด้านการอ่าน ซึ่งเป็นไปได้ว่า เนื้อหาวิชาการอ่านอาจจะยากหรือมีปริมาณมากเกินไป เป็นต้น สรุปคือนักศึกษาที่มีปัญหาด้านการอ่าน มีจำนวนมากกว่านักศึกษาที่ไม่มีปัญหาด้านการอ่าน โดยเฉพาะอย่างยิ่งนักศึกษาชั้นปีที่ 3 ที่มีปัญหาด้านการอ่าน มีจำนวนมากกว่านักศึกษาชั้นปีอื่นๆ ดังปรากฏในตารางที่ 2 และกราฟที่ 2

ตารางที่ 2 ตารางแสดงนักศึกษาที่มีและไม่มี ปัญหาด้านการอ่าน

นักศึกษา	ตอบว่า "มีปัญหา" (คน)	ตอบว่า "ไม่มีปัญหา" (คน)
ชั้นปีที่ 1	17 (42.5 %)	23 (57.5 %)
ชั้นปีที่ 3	30 (90.91 %)	3 (9.09 %)
ชั้นปีที่ 4	22 (60 %)	13 (40 %)
รวม นักศึกษา 3 ชั้นปี	69 (63.89 %)	39 (36.11 %)

กราฟที่ 2 กราฟแท่งแสดงนักศึกษาที่มีปัญหาและไม่มีปัญหาด้านการอ่าน



ตารางที่ 3 ตารางแสดงปัญหาของนักศึกษาที่มีปัญหาด้านการอ่าน

นักศึกษา	มีปัญหามากที่สุด	มีปัญหามาก	ปัญหาน้อย	ปัญหาน้อยที่สุด
ชั้นปีที่ 1		- มีรูปประโยคซับซ้อนมาก - อ่านไม่ค่อยออกเนื่องจากมีคำศัพท์คันจิมากเกินไป	- อ่านตัวอักษรคันจิไม่ออกเนื่องจากจำยังไม่แม่น	- อ่านไม่คล่อง เนื่องจากมีเวลาฝึกฝนด้วยตนเองน้อย - ไม่มีพจนานุกรมที่ครอบคลุมคำศัพท์ จำนวนที่ปรากฏในเนื้อหา

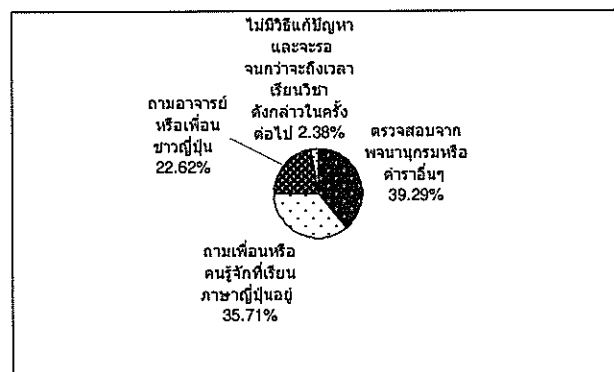
นักศึกษา	มีปัญหามากที่สุด	มีปัญหา	ปัญหาน้อย	ปัญหาน้อยที่สุด
ชั้นปีที่ 3	- มีรูปประโยคซับซ้อนมาก	- มีคำศัพท์สำนวนยากๆ มากเกินไป	- อ่านช้า	- อ่านตัวอักษรคานะไม่ออก เนื่องจากจำยังไม่แม่น
ชั้นปีที่ 4	- ไม่มีพจนานุกรมที่ครอบคลุมคำศัพท์สำนวนที่ปรากฏในเนื้อหา	- มีรูปประโยคซับซ้อนมาก	- อ่านผิดบ่อยๆ	- อ่านตัวอักษรคานะไม่ออก เนื่องจากจำยังไม่แม่น

จากตารางที่ 3 จะเห็นได้ว่า นักศึกษาชั้นปีที่ 1 นั้น ข้อที่มีปัญหามากที่สุด ไม่ปรากฏเด่นชัด แต่ข้อที่มีปัญหา คือ อ่านไม่ค่อยออก เนื่องจาก มีคำศัพท์คันจิมากเกินไป และ มีรูปประโยคซับซ้อนมาก ส่วนปัญหาน้อยที่สุด คือ อ่านไม่คล่อง เนื่องจากมีเวลาฝึกฝนด้วยตนเองน้อย และ ไม่มีพจนานุกรมที่ครอบคลุมคำศัพท์ สำนวนที่ปรากฏในเนื้อหา รองลงมาคือ อ่านตัวอักษรคานะไม่ออก เนื่องจากจำยังไม่แม่น ในขณะที่นักศึกษาชั้นปีที่ 3 มีปัญหามากที่สุด คือ มีรูปประโยคซับซ้อนมาก รองลงมาคือ มีคำศัพท์สำนวนยากๆ มากเกินไป ส่วนปัญหาน้อยที่สุด คือ อ่านตัวอักษรคานะไม่ออก เนื่องจากจำยังไม่แม่น รองลงมาคือ อ่านช้า ส่วนนักศึกษาชั้นปีที่ 4 พบว่า มีปัญหามากที่สุด คือ ไม่มีพจนานุกรมที่ครอบคลุมคำศัพท์ สำนวนที่ปรากฏในเนื้อหา รองลงมาคือ มีรูปประโยคซับซ้อนมาก ส่วนปัญหาน้อยที่สุด คือ อ่านตัวอักษรคานะไม่ออก เนื่องจากจำยังไม่แม่น รองลงมาคือ อ่านผิดบ่อยๆ จะเห็นได้ว่า นักศึกษาชั้นปีที่ 1 และปีที่ 4 ที่มีปัญหาด้านการอ่านนั้น ข้อที่เป็นปัญหามากคือ มีรูปประโยคซับซ้อนมาก ซึ่งเป็นปัญหาเดียวกัน ในขณะที่นักศึกษาชั้นปีที่ 3 ที่มีปัญหาด้านการอ่านมองว่า มีรูปประโยคซับซ้อนมาก เป็นปัญหามากที่สุด นอกจากนี้ผู้วิจัยพบว่า การแก้ปัญหาด้านการอ่านของนักศึกษาที่มีปัญหานั้นมีลักษณะเหมือนกัน ผลที่วิเคราะห์ได้ตามตารางที่ 4 และกราฟที่ 3, 4, และ 5 พบว่า การแก้ปัญหานักศึกษาที่มีปัญหาด้านการอ่านโดยตรวจสอบจากพจนานุกรมหรือตำราอื่นๆ จัดอยู่ในอันดับแรก รองลงมาคือ ถามเพื่อนหรือคนรู้จักที่เรียนภาษาญี่ปุ่นอยู่ และถามอาจารย์หรือเพื่อนชาวญี่ปุ่น ไม่มีวิธีแก้ปัญหาและจะรอจนกว่าจะถึงเวลาเรียนวิชาดังกล่าวในครั้งต่อไป ตามลำดับ นอกจากนี้ยังพบว่า จำนวนนักศึกษาชั้นปีที่ 4 ที่มีปัญหาด้านการอ่าน ที่เลือกหัวข้อ ไม่มีวิธีแก้ปัญหา และจะรอจนกว่าจะถึงเวลาเรียนวิชาดังกล่าวในครั้งต่อไป มีมากกว่านักศึกษาชั้นปีที่ 1 และปีที่ 3 ที่มีปัญหาด้านการอ่าน

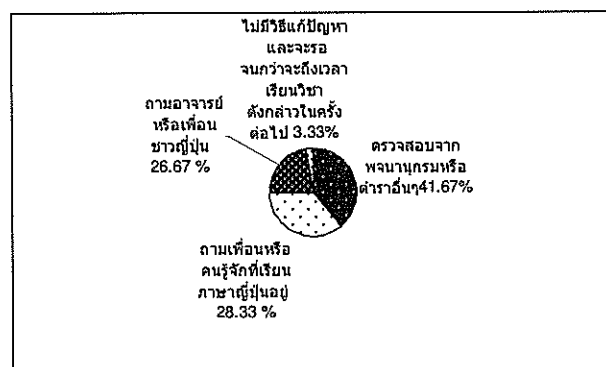
ตารางที่ 4 ตารางแสดงการแก้ปัญหาของนักศึกษาที่มีปัญหาด้านการอ่าน

หัวข้อย่อย	นักศึกษาชั้นปีที่ 1 (%)	นักศึกษาชั้นปีที่ 3 (%)	นักศึกษาชั้นปีที่ 4 (%)
ตรวจสอบจากพจนานุกรมหรือตำราอื่นๆ	39.29	41.67	42.10
ถามเพื่อนหรือคนรู้จักที่เรียนภาษาญี่ปุ่นอยู่	35.71	28.33	28.95
ถามอาจารย์หรือเพื่อนชาวญี่ปุ่น	22.62	26.67	22.37
ไม่มีวิธีแก้ปัญหาและจะรอจนกว่าจะถึงเวลาเรียนวิชาดังกล่าวในครั้งต่อไป	2.38	3.33	6.58

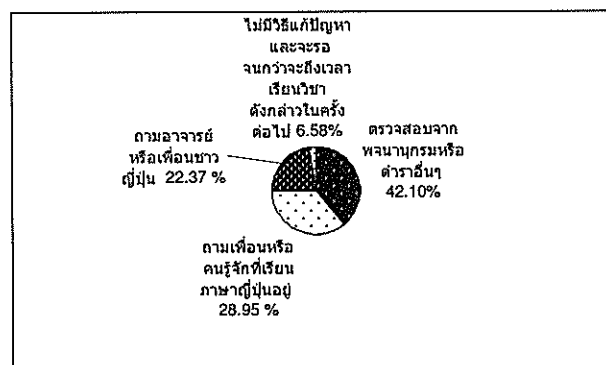
กราฟที่ 3 กราฟวงกลมแสดงการแก้ปัญหาของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ที่มีปัญหาด้านการอ่าน



กราฟที่ 4 กราฟวงกลมแสดงการแก้ปัญหาของนักศึกษาชั้นปีที่ 3 ที่มีปัญหาด้านการอ่าน



กราฟที่ 5 กราฟวงกลมแสดงการแก้ปัญหาของนักศึกษาชั้นปีที่ 4 ที่มีปัญหาด้านการอ่าน



นอกจากนี้ความสามารถทางภาษาญี่ปุ่นของกลุ่มตัวอย่างในงานวิจัยครั้งนี้พบว่า ความสามารถทางด้านการอ่านของนักศึกษาทั้ง 3 ชั้นปี อยู่ในระดับ ดี ในขณะที่ความสามารถด้านการเขียนของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 อยู่ในระดับ พอใช้ และความสามารถด้านการพูดอยู่ในระดับ น้อยมาก ส่วนความสามารถด้านการฟังของนักศึกษาชั้นปีที่ 3 นั้นพบว่า อยู่ในระดับ พอใช้ และความสามารถด้านการฟังอยู่ในระดับ น้อยมาก ส่วนความสามารถด้านการฟังของนักศึกษาชั้นปี

ที่ 4 นั้นพบว่า อยู่ในระดับ พอใช้ และความสามารถด้านการพูดอยู่ในระดับ น้อยมาก สรุปคือ ความสามารถทางด้านการอ่านของนักศึกษาทั้ง 3 ชั้นปีอยู่ในระดับ ดี ในขณะที่ความสามารถด้านทักษะอื่นๆ อยู่ในระดับที่แตกต่างกันไป จากผลการวิเคราะห์พบว่า วิชาการอ่านมีส่วนช่วยเสริมทักษะให้แก่ นักศึกษาชั้นปีที่ 1, ปีที่ 3 และปีที่ 4 ดังตารางที่ 5 ต่อไปนี้

ตารางที่ 5 ตารางแสดงถึงวิชาการอ่านมีส่วนช่วยเสริมทักษะให้แก่ นักศึกษา

หัวข้อย่อย	นักศึกษาชั้นปีที่ 1 (%)	นักศึกษาชั้นปีที่ 3 (%)	นักศึกษาชั้นปีที่ 4 (%)
a. รู้คำศัพท์ ไวยากรณ์ และสำนวนใหม่ๆ มากขึ้น	21.74	31.33	25.26
b. จดจำคำศัพท์ ไวยากรณ์และสำนวน ใหม่ๆ ได้แม่นยำยิ่งขึ้น	4.35	7.23	13.69
c. ใช้คำศัพท์ ไวยากรณ์ และสำนวนใหม่ๆ ได้คล่องขึ้น	9.57	2.41	5.26
d. อ่านและทำความเข้าใจประโยคยาวๆ ได้อย่างถูกต้อง	18.26	15.66	26.32
e. อ่านคำศัพท์ค้นใจได้มากขึ้น	10.43	20.48	8.42
f. อ่านได้คล่องขึ้น	16.52	3.61	7.37
g. เข้าใจเนื้อหาได้รวดเร็วยิ่งขึ้น	1.74	4.82	4.21
h. จดจำคำศัพท์ สำนวนต่างๆ จากการอ่าน และสามารถนำไปใช้ในวิชาการเขียนภาษาญี่ปุ่นได้ดียิ่งขึ้น	17.39	14.46	9.47
i. อื่นๆ (ถ้ามี โปรดระบุ)	-----	-----	-----

จากตารางที่ 5 จะเห็นได้ว่า นักศึกษาชั้นปีที่ 1 เลือกข้อ a (รู้คำศัพท์ ไวยากรณ์ และสำนวนใหม่ๆ มากขึ้น) มากที่สุด รองลงมาคือ ข้อ d (อ่านและทำความเข้าใจประโยคยาวๆ ได้อย่างถูกต้อง) , h (จดจำคำศัพท์ สำนวนต่างๆ จากการอ่าน และสามารถนำไปใช้ในวิชาการเขียนภาษาญี่ปุ่นได้ดียิ่งขึ้น) , f (อ่านได้คล่องขึ้น) ขณะที่ นักศึกษาชั้นปีที่ 3 เลือกข้อ a (รู้คำศัพท์ ไวยากรณ์ และสำนวนใหม่ๆ มากขึ้น) มากที่สุด รองลงมาคือ ข้อ e (อ่านคำศัพท์ค้นใจได้มากขึ้น) , d (อ่านและทำความเข้าใจประโยคยาวๆ ได้อย่างถูกต้อง) , h (จดจำคำศัพท์ สำนวนต่างๆ จากการอ่าน และสามารถนำไปใช้ในวิชาการเขียนภาษาญี่ปุ่นได้ดียิ่งขึ้น) ส่วน นักศึกษาชั้นปีที่ 4 เลือกข้อ d (อ่านและทำความเข้าใจประโยคยาวๆ ได้อย่างถูกต้อง) มากที่สุด รองลงมาคือ ข้อ a (รู้คำศัพท์ ไวยากรณ์ และสำนวนใหม่ๆ มากขึ้น) , b (จดจำคำศัพท์ ไวยากรณ์และสำนวนใหม่ๆ ได้แม่นยำยิ่งขึ้น) , h (จดจำคำศัพท์ สำนวนต่าง ๆ จากการอ่าน และสามารถนำไปใช้ในวิชาการเขียนภาษาญี่ปุ่นได้ดียิ่งขึ้น) สรุปคือ นักศึกษาชั้นปีที่ 1 และ นักศึกษาชั้นปีที่ 3 เลือกข้อ a (รู้คำศัพท์ ไวยากรณ์ และสำนวนใหม่ๆ มากขึ้น) มากที่สุด ในขณะที่ นักศึกษาชั้นปีที่ 4 เลือกข้อ d (อ่านและทำความเข้าใจประโยคยาว ๆ ได้อย่างถูกต้อง) มากที่สุด ส่วนในอันดับรองๆ ลงมาซึ่ง นักศึกษาทั้ง 3 ชั้นปี เลือกตรงกันคือ ข้อ h (จดจำคำศัพท์ สำนวนต่างๆ จากการอ่าน และสามารถนำไปใช้ใน วิชาการเขียนภาษาญี่ปุ่นได้ดียิ่งขึ้น)

ตารางที่ 6 ตารางแสดงความคาดหวังด้านการอ่านของนักศึกษา

หัวข้อย่อย		มากที่สุด (%)	มาก (%)	ปานกลาง (%)	น้อย (%)	น้อยที่สุด (%)
นักศึกษาชั้น ปีที่ 1	อ่านได้เร็วและถูกต้อง	32.5	27.5	15	15	10
	อ่านคำศัพท์ค้นคว้าได้มากยิ่งขึ้น	35	15	37.5	5	10
	อ่านและทำความเข้าใจเนื้อหาได้รวดเร็ว และถูกต้อง	17.5	37.5	27.5	10	5
	อ่านและทำความเข้าใจเนื้อหาด้วยความ ช่าง หนังสือพิมพ์ นิตยสารภาษาญี่ปุ่นได้	7.5	17.5	15	50	12.5
	อ่านได้สำเนียงดี รวกับชาวญี่ปุ่น	7.5	2.5	5	20	62.5
นักศึกษาชั้น ปีที่ 3	อ่านได้เร็วและถูกต้อง	21.21	12.13	33.34	27.27	6.06
	อ่านคำศัพท์ค้นคว้าได้มากยิ่งขึ้น	21.21	36.36	24.24	18.18	3.03
	อ่านและทำความเข้าใจเนื้อหาได้รวดเร็ว และถูกต้อง	45.45	18.18	27.27	9.09	---
	อ่านและทำความเข้าใจเนื้อหาด้วยความ ช่าง หนังสือพิมพ์ นิตยสารภาษาญี่ปุ่นได้	12.13	27.27	9.09	39.40	9.09
	อ่านได้สำเนียงดี รวกับชาวญี่ปุ่น	---	6.06	6.06	6.06	81.82
นักศึกษาชั้น ปีที่ 4	อ่านได้เร็วและถูกต้อง	22.86	11.43	25.71	28.57	11.43
	อ่านคำศัพท์ค้นคว้าได้มากยิ่งขึ้น	8.57	37.14	31.43	14.29	8.57
	อ่านและทำความเข้าใจเนื้อหาได้รวดเร็ว และถูกต้อง	51.43	20	22.86	5.71	2.86
	อ่านและทำความเข้าใจเนื้อหาด้วยความ ช่าง หนังสือพิมพ์ นิตยสารภาษาญี่ปุ่นได้	11.43	22.86	11.43	42.86	8.57
	อ่านได้สำเนียงดี รวกับชาวญี่ปุ่น	5.71	8.57	8.57	8.57	68.57

จากตารางที่ 6 ข้างต้นพบว่า ความคาดหวังด้านการอ่านของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ที่มีมากที่สุด คือ อ่านคำศัพท์ค้นคว้าได้มากยิ่งขึ้น รองลงมาคือ อ่านและทำความเข้าใจเนื้อหาได้รวดเร็วและถูกต้อง ความคาดหวังน้อยที่สุดคือ อ่านได้สำเนียงดี รวกับชาวญี่ปุ่น รองลงมาคือ อ่านและทำความเข้าใจเนื้อหาด้วยความ ช่างหนังสือพิมพ์ นิตยสารภาษาญี่ปุ่นได้ ส่วนความคาดหวังด้านการอ่านของนักศึกษาชั้นปีที่ 3 ที่มีมากที่สุด คือ อ่านและทำความเข้าใจเนื้อหาได้รวดเร็วและถูกต้อง รองลงมาคือ อ่านคำศัพท์ค้นคว้าได้มากยิ่งขึ้น ในทางกลับกันความคาดหวังน้อยที่สุดคือ อ่านได้สำเนียงดี รวกับชาวญี่ปุ่น รองลงมาคือ อ่านและทำความเข้าใจเนื้อหาด้วยความ ช่างหนังสือพิมพ์ นิตยสารภาษาญี่ปุ่นได้ ด้านความคาดหวังด้านการอ่านของนักศึกษาชั้นปีที่ 4 ที่มีมากที่สุด คือ อ่านและทำความเข้าใจเนื้อหาได้รวดเร็วและถูกต้อง รองลงมาคือ อ่านคำศัพท์ค้นคว้าได้มากยิ่งขึ้น ในทางกลับกันความคาดหวังน้อยที่สุดคือ อ่านได้สำเนียงดี รวกับชาวญี่ปุ่น รองลงมาคือ

อ่านและทำความเข้าใจเนื้อหาข่าวหนังสือพิมพ์ นิตยสารภาษาญี่ปุ่นได้ จะเห็นได้ว่าความคาดหวังด้านการอ่านที่มีมากที่สุดของนักศึกษาชั้นปีที่ 3 และปีที่ 4 นั้นตรงกัน คือ อ่านและทำความเข้าใจเนื้อหาได้รวดเร็วและถูกต้อง รองลงมา คือ อ่านคำศัพท์คันจิได้มากยิ่งขึ้น ในขณะที่ความคาดหวังด้านการอ่านที่มีน้อยที่สุดของนักศึกษาทั้ง 3 ชั้นปีนั้นตรงกัน คือ อ่านได้สำเนียงดี ราวกับชาวญี่ปุ่น รองลงมาคือ อ่านและทำความเข้าใจเนื้อหาข่าวหนังสือพิมพ์ นิตยสาร ภาษาญี่ปุ่นได้ จากผลวิเคราะห์ความคาดหวังนี้อาจกล่าวได้ว่า ความสามารถทางภาษาญี่ปุ่นของผู้เรียนยังไม่เพียงพอ และเวลาในการฝึกฝนทักษะการอ่านอาจน้อยเกินไป ผู้สอนอาจยังไม่ชำนาญในการสอน ผู้เรียนอาจมองประเด็นดังกล่าวว่า ต้องใช้เวลาเรียนรู้และฝึกฝนมากกว่าเวลาเรียนในหลักสูตร 4 ปี

นอกจากนี้ทหระณะในภาพรวมของนักศึกษาทั้ง 3 ชั้นปี ที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนด้านการอ่านคาดหวัง ให้จัดการเรียนการสอนด้านการอ่านตั้งแต่ชั้นปีที่ 1 ภาคการศึกษาที่ 2 สูงที่สุด รองลงมาคือ จัดให้มีการสอนตั้งแต่ชั้นปีที่ 1 ภาคการศึกษาที่ 1 เพื่อเป็นการปูพื้นฐานด้านการอ่านและเตรียมความพร้อมแต่เนิ่น ๆ ส่วนทหระณะเกี่ยวกับเนื้อหาการจัดการเรียนการสอนนั้นสรุปได้ดังตารางที่ 7, 8 และ 9 ต่อไปนี้

ตารางที่ 7 ตารางแสดงทหระณะของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 เกี่ยวกับเนื้อหาวิชาการอ่าน ในระดับชั้นต้น

อันดับ 1 (มากที่สุด)	เรื่องใกล้ตัวผู้เรียน
อันดับ 2 (มาก)	เรื่องเกี่ยวกับวัฒนธรรมญี่ปุ่น
อันดับ 3 (ปานกลาง)	เรื่องเกี่ยวกับเศรษฐกิจญี่ปุ่น
อันดับ 4 (น้อย)	เรื่องเกี่ยวกับการเมืองญี่ปุ่น
อันดับ 5 (น้อยที่สุด)	เรื่องเกี่ยวกับสังคมบันเทิงของคนญี่ปุ่น

ตารางที่ 8 ตารางแสดงทหระณะของนักศึกษาชั้นปีที่ 3 เกี่ยวกับเนื้อหาวิชาการอ่าน ในระดับชั้นกลาง

อันดับ 1 (มากที่สุด)	เรื่องเกี่ยวกับวิถีชีวิตของคนญี่ปุ่น
อันดับ 2 (มาก)	เรื่องเกี่ยวกับวัฒนธรรมญี่ปุ่น
อันดับ 3 (ปานกลาง)	เรื่องเกี่ยวกับการท่องเที่ยวญี่ปุ่น
อันดับ 4 (น้อย)	เรื่องเกี่ยวกับการเมืองญี่ปุ่น
อันดับ 5 (น้อยที่สุด)	เรื่องเกี่ยวกับเศรษฐกิจญี่ปุ่น

ตารางที่ 9 ตารางแสดงทหระณะของนักศึกษาชั้นปีที่ 4 เกี่ยวกับเนื้อหาวิชาการอ่าน ในระดับชั้นกลาง

อันดับ 1 (มากที่สุด)	เรื่องใกล้ตัวผู้เรียน
อันดับ 2 (มาก)	เรื่องเกี่ยวกับธุรกิจญี่ปุ่น
อันดับ 3 (ปานกลาง)	เรื่องเกี่ยวกับการเมืองญี่ปุ่น
อันดับ 4 (น้อย)	เรื่องเกี่ยวกับสังคมบันเทิงของคนญี่ปุ่น
อันดับ 5 (น้อยที่สุด)	เรื่องเกี่ยวกับอาหารการกินของคนญี่ปุ่น

จากตารางที่ 7, 8 และ 9 พบว่า วรรณคดีของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 เกี่ยวกับเนื้อหาวิชาการอ่าน อันดับ 1 คือ เรื่องใกล้ตัวผู้เรียน รองลงมาคือ เรื่องเกี่ยวกับวัฒนธรรมญี่ปุ่น ส่วนวรรณคดีของนักศึกษาชั้นปีที่ 3 อันดับ 1 คือ เรื่องเกี่ยวกับวิถีชีวิตของคนญี่ปุ่น รองลงมาคือ เรื่องเกี่ยวกับวัฒนธรรมญี่ปุ่น ในด้านวรรณคดีของนักศึกษาชั้นปีที่ 4 อันดับ 1 คือ เรื่องใกล้ตัวผู้เรียน รองลงมาคือ เรื่องเกี่ยวกับธุรกิจญี่ปุ่น จะเห็นได้ว่า วรรณคดีของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 และนักศึกษาชั้นปีที่ 4 เลือกอันดับ 1 ตรงกันคือ เรื่องใกล้ตัวผู้เรียน นอกจากนี้ยังพบว่า นักศึกษาชั้นปีที่ 1 และนักศึกษาชั้นปีที่ 3 มีความสนใจเรื่องเกี่ยวกับการเมืองญี่ปุ่นน้อยกว่านักศึกษาชั้นปีที่ 4

7. แนวทางแก้ปัญหา

- 1 ผู้สอนควรปรับเนื้อหาการสอนให้ทันสมัย และพยายามสร้างแรงจูงใจให้แก่ผู้เรียนในการใฝ่เรียนรู้ ปรับความยากง่ายให้เหมาะกับผู้เรียน
- 2 ผู้สอนควรยกตัวอย่างการใช้คำที่ควรทราบ ส่วนที่เกี่ยวข้องกับเนื้อหา อธิบายการใช้และความหมายก่อนนำเข้าสูบทเรียน เช่น ใช้บัตรคำ บัตรภาพ ฯลฯ เพื่อให้ นักศึกษาคุ้นเคยและสามารถจดจำคำศัพท์นั้นๆ ได้รวดเร็ว
- 3 ควรแบ่งจำนวนนักศึกษาในแต่ละกลุ่ม ไม่ควรเกินกลุ่มละ 15 คน จะทำให้ผู้เรียนมีโอกาสฝึกฝนในชั้นเรียนได้อย่างเต็มที่ และสามารถเรียนพึ่งพากัน โดยผู้สอนสามารถสังเกตการณ์และตรวจสอบความเข้าใจของผู้เรียนได้อย่างใกล้ชิด
- 4 ผู้สอนควรทำบัตรคำศัพท์ค้นคว้าใหม่ๆ ในเนื้อหาที่สอนซึ่งผู้เรียนยังไม่คุ้นเคย และให้ลองฝึกอ่านบ่อยๆ ก่อนนำเข้าสูบทเรียนแต่ละครั้ง หากเป็นไปได้ควรแจกแบบฝึกหัดเสริมการอ่านคำศัพท์ที่เขียนด้วยอักษรคันจิที่ปรากฏในเนื้อหาหลังจากฝึกอ่านในชั้นเรียนแล้ว เพื่อยืนยันความเข้าใจอย่างถูกต้องอีกครั้ง
- 5 ผู้สอนควรให้นักศึกษาฝึกวิเคราะห์สรุปประเด็นข้อขึ้นในเนื้อหาบ่อย ๆ โดยยกตัวอย่างที่ชัดเจนและเข้าใจง่าย
- 6 ผู้สอนควรมีเทคนิคการสอนวิชาการอ่านภาษาญี่ปุ่น เช่น จัดกิจกรรมในห้องเรียนเพื่อกระตุ้นการเรียนรู้ การให้ผู้เรียนเรียนรู้แบบพึ่งพากัน เพื่อสังเกตความเข้าใจของกันและกัน เป็นต้น
- 7 ผู้สอนควรจับเวลาในการอ่านของผู้เรียนในแต่ละครั้ง และแจ้งให้ผู้เรียนทราบในกรณีที่ทำช้า นอกจากนี้ควรเป็นต้นแบบการอ่านออกเสียงในกรณีที่ผู้เรียนอ่านออกเสียงไม่ถูกต้อง เป็นต้น เพื่อให้ผู้เรียนมีโอกาสปรับปรุงหรือแก้ไขข้อบกพร่องของตน ในกรณีที่ผู้เรียนอ่านได้ดีในเวลาอันเหมาะสมก็ควรชื่นชมทันที เพื่อเป็นการสร้างกำลังใจ
- 8 เนื้อหาเกี่ยวกับวิชาการอ่านในระดับขั้นต้นควรเริ่มจากเรื่องใกล้ตัวผู้เรียนก่อนและควรเป็นเรื่องที่น่าสนใจ ควรมีกิจกรรมส่งเสริมการอ่าน ฯลฯ ส่วนเนื้อหาเกี่ยวกับวิชาการอ่านในระดับกลางควรเป็นเรื่องที่ทันสมัย เรื่องที่ควรรู้และน่าสนใจ ฯลฯ ซึ่งมีส่วนช่วยสร้างแรงจูงใจให้ผู้เรียนเกิดความสนใจยิ่งขึ้น
- 9 ผู้สอนควรชี้แนะผู้เรียนในการเรียนรู้ เช่น การหมั่นทบทวนเนื้อหาที่เรียนอย่างสม่ำเสมอ จะช่วยทำให้เกิดความผิดพลาดน้อยลง การฝึกฝนหลายครั้งย่อมดีกว่าครั้งเดียว เป็นต้น
- 10 ผู้สอนควรเปิดโอกาสให้ผู้เรียนซักถามนอกเวลาเรียน เกี่ยวกับเนื้อหาที่จัดการเรียนการสอน
- 11 ผู้เรียนควรหมั่นฝึกทักษะการอ่านอย่างสม่ำเสมอ เมื่อรู้ว่าจะอ่านช้า ก็ให้ฝึกอ่านไวฝึกอ่านช้าจนกว่าจะอ่านข้อความนั้นๆ ได้คล่องและถูกต้อง นอกจากนี้ควรมีพจนานุกรมญี่ปุ่น --ญี่ปุ่น, พจนานุกรมญี่ปุ่น -- อังกฤษ พจนานุกรม

ญี่ปุ่น-ไทย หลายหลายที่มีรูปประโยคตัวอย่างการใช้ที่เข้าใจง่ายกำกับไว้ เพื่อสืบค้นความหมายของคำศัพท์ และวิธีใช้ได้ด้วยตนเอง

8. สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัยมีข้อสรุปดังนี้ คือ กลุ่มตัวอย่างของงานวิจัยครั้งนี้ ส่วนใหญ่มีปัญหาด้านการอ่าน คิดเป็นร้อยละ 63.89 ของจำนวนผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด นักศึกษาชั้นปีที่ 3 มีปัญหาด้านการอ่านมากที่สุด ในขณะที่นักศึกษาชั้นปีที่ 1 มีปัญหาด้านการอ่านน้อยที่สุด ข้อที่เป็นปัญหามากที่สุดสำหรับนักศึกษาชั้นปีที่ 4 ที่มีปัญหาด้านการอ่าน คือ ไม่มีพจนานุกรมที่ครอบคลุมคำศัพท์ ส่วนที่ปรากฏในเนื้อหา ในขณะที่นักศึกษาชั้นปีที่ 3 ที่มีปัญหาด้านการอ่านนั้น ข้อที่เป็นปัญหามากที่สุด คือ มีรูปประโยคซับซ้อนมากในเนื้อหา การแก้ปัญหานักศึกษาที่มีปัญหาด้านการอ่าน นักศึกษาส่วนใหญ่จะตรวจสอบจากพจนานุกรมหรือตำราอื่น ๆ เมื่อเปรียบเทียบ 4 ทักษะคือ การพูด ฟัง อ่าน เขียน ความสามารถด้านทักษะการอ่านของผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่อยู่ในระดับ ดี ในขณะที่ทักษะด้านอื่นอยู่ในระดับ แตกต่างกันไปและอยู่ในระดับค่อนข้างพอใช้ ความคาดหวังให้มีการจัดการเรียนการสอนเกี่ยวกับวิชาการอ่านคือ ควรเริ่มตั้งแต่ชั้นปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 2 และเนื้อหาควรเริ่มจากเรื่องใกล้ตัวผู้เรียนก่อน สิ่งที่นักศึกษาส่วนใหญ่คาดหวังมากที่สุด คือ อ่านและทำความเข้าใจเนื้อหาได้รวดเร็วและถูกต้อง รองลงมาคือ อ่านคำศัพท์ค้นคว้าได้มากยิ่งขึ้น

ผลการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยจะนำเสนอคณาจารย์ในสังกัดเดียวกัน เพื่อร่วมกันปรับปรุงเนื้อหาการจัดการเรียนการสอนด้านการอ่านให้เหมาะสมแก่ผู้เรียนให้มากที่สุด และจัดกลุ่มผู้เรียนให้มีจำนวนผู้เรียนในแต่ละกลุ่ม อย่างเหมาะสม ตลอดจนปรึกษาหารือเกี่ยวกับเทคนิคการสอน การแก้ปัญหานักศึกษาผู้เรียนด้านการอ่านร่วมกัน เป็นต้น งานวิจัยขั้นต่อไป คือ การติดตามผล หลังจากได้นำผลการวิจัยนี้ไปปรับใช้ในการจัดการเรียนการสอนด้านการอ่านของนักศึกษาแต่ละชั้นปี ซึ่งจำเป็นต้องทำการวิเคราะห์ผลต่อไป นอกจากนี้เพื่อเป็นการส่งเสริมและเพิ่มศักยภาพความสามารถทางภาษาญี่ปุ่นของผู้เรียนชาวไทยอีกทางหนึ่ง ผู้ที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนภาษาญี่ปุ่นในประเทศไทยควรส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการผลิตสื่อการสอนด้านการอ่าน พจนานุกรมญี่ปุ่นที่หลากหลาย หนังสืออ่านนอกเวลาภาษาญี่ปุ่นสำหรับผู้เรียนชาวไทยเป็นต้น ซึ่งปัจจุบันยังมีไม่เพียงพอกับความต้องการของผู้สอนและผู้เรียน

บรรณานุกรม

- 小松智子 (1999) 「上級学習者のための読解生教材のガイドライン試案」『国際交流基金バンコックセンター紀要』第2号、国際交流基金バンコック日本語センター、pp.95-108
- 館岡洋子 (2005) 『ひとりで読むことからピア・リーディングー 日本語学習者の読解過程と対話的協働学習ー』、東海大学出版会
- 館岡洋子 (2006) 「教室における協働を考えるーピア・リーディングの実践と意義ー」『国際交流基金バンコック日本文化センター日本語教育紀要』第3号、国際交流基金バンコック日本文化センター、pp.1-15